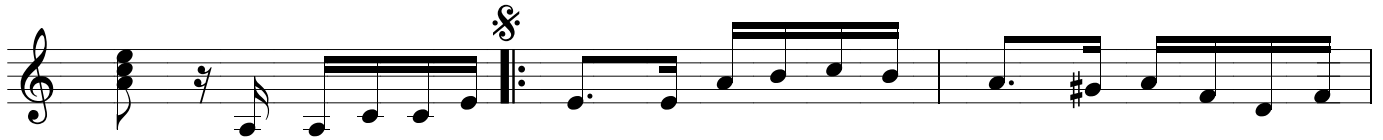
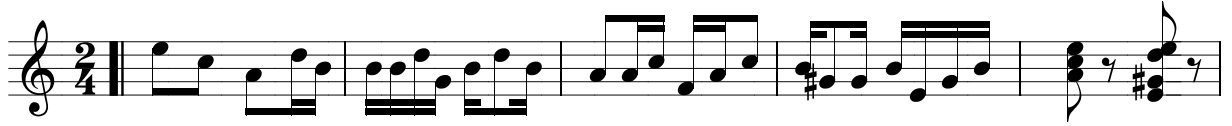

Thu Ca.

Phạm Mạnh Cương

Lạnh lùng sương rơi heo may buồn ngỡ ngác bóng chim bay mây tím giăng sâu đó
...úa buồn se thất nhớ thu xưa tôi nhớ em chiều gió

đây ngày đi chiều mang sâu tới làn sương chiều thu lã lời tiếng mưa rơi đều trên
mùa người đi về đâu ngàn lối màu hoa chiều thu úa phai xót xa cho lòng tê

lối chiều về gieo thương với nhớ lòng người lữ thứ bơ vợ nghe lá hoa rụng xác
tái ngập ngừng sương rơi non xa chiều thu giăng lưới cô đơn nghe tiếng mưa sâu chứa

xơ chiều thu về đây lạnh lẽo màn sương chiều rơi hắt huiu gió xa đưa nhẹ tiếng
chan mà bóng chiều phai vì đâu mờ xóa tình quen biết nhau nhắc chỉ cho lòng đơn

tiêu nhớ ai chiều thu nhìn bao lá úa rơi đầy
đau

lối nhẹ rung tà áo làn môi cười thắm như cánh hoa

đào cách xa vì đâu dù bao năm tháng hoa phai

màu rung chi cành hoa lá khi tà dương đã khuất non xa Màn chiều thu reo lá...